

עמ"ת 14173/05/18 - מדינת ישראל - משטרת ישראל - תביעות ש"י נגד מ ז

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

08 מאי 2018

עמ"ת 14173-05-18 מדינת ישראל נ' ז(עציר)
העוררת
מדינת ישראל - משטרת ישראל - תביעות ש"י
ע"י ב"כ עו"ד לירון טוביה
נגד
המשיב
מ ז (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד דראושה עבד אל כרים

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום בבית משפט השלום בירושלים, בת"פ 3562-04-18, המייחס למשיב ארבע עבירות הקשורות ליחסיו עם אשתו הקטינה, ילדת 2001, לה הוא נשוי מזה חמישה חודשים.
2. האישום הראשון מתייחס לאירוע, מיום 26.3.18, שבו אמר המשיב למתלוננת, שהיא דיברה עם גברים, ובהמשך הטיח בה אגרופים בכל חלקי גופה, דחף אותה והיא נפלה על הריצפה. לאחר שברחה, רץ בעקבותיה, ודחף אותה שוב, והפיל אותה על הריצפה, ואז נטל סכין ממטבח הבית והצמידה לגרונה של המתלוננת. בתגובה, דחפה המתלוננת את המשיב ונחתכה בגופה, בחזה. העבירה המיוחסת לו בגין כך היא תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבן זוג.
3. האישום השני מתייחס לאירוע, מיום 23.1.18. פרץ ויכוח בין המשיב למתלוננת, אשר במהלכו קילל אותה וסטר על אזניה, ודם ניגר מאוזניה. כמו כן הטיח, באמצעות ידיו, את ראשה של המתלוננת על מיטת עץ בחדר השינה. גם כאן העבירה זהה: תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבן זוג.
4. האישום השלישי מתייחס לאירוע, מיום 27.3.18, שבו איים המשיב שיהרוג אותה, ויחטוף אותה מן העולם, עבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
5. האישום הרביעי אף הוא מתייחס לאיומים, מיום 25.1.18, כאשר האיומים הם איום ברצח.
6. בבית משפט קמא הוגש תסקיר שירות מבחן, שקבע כי מדובר ברמת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק ואלימות הנשקפת מהתנהגותו כלפי המתלוננת בדרגה "גבוהה מאד". לכן, נקבע כי יש צורך

בחלופת מעצר "בעלת גבולות ברורים, דמויות סמכותיות ומרחק גיאוגרפי משמעותי ממקום שהותה של המתלוננת בשלב זה". במסגרת התסקיר נאמר, כי יש למשיב גורמי סיכון, ובהם צורך לשליטה מוגברת כלפי בת הזוג, הפרש גילים ביניהם, והיותו דמות כוחנית כלפיה. מאידך גיסא, הוזכרו גורמי מפחיתי סיכון, ובהם: מעורבות ראשונה בעבירה בפלילים, והצהרות מילוליות, בשלב זה, הקשורות לרצונו לסיים את הקשר הזוגי, ולהתנתק מהמתלוננת.

7. לפני שירות המבחן הוצעו מספר מפקחים. שירות המבחן בדק אותם, והגיע למסקנה כי הם מתקשים להכיר ולשתף בחלקים הבעייתיים והתוקפניים באישיותו של המשיב. כן הוזכר, מרחק גיאוגרפי קצר. המסקנה של התסקיר היא, כי שלאור רמת הסיכון הגבוהה, אין ביכולתם של הערבים לשמש חלופה להפחתת רמת הסיכון ולצמצומה.

8. בית משפט קמא (כב' השופט דוד שאול גבאי ריכטר), בהחלטתו מאתמול, 6.5.18, בתיק מ"ת 3572-04-18, הורה על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בבית הוריו, כאשר קבע כי מעצר הבית יהיה מלא, וקבע סכומי הפקדה והתחייבות של הערבים המפקחים.

9. בית משפט קמא מסביר כי החליט לסטות מהמלצת שירות המבחן מנימוקים אלה: חלופת המעצר אינה בכפר עקב אלא בעיר העתיקה, שהוא מקום מרושת מצלמות; התרשמותו מהמפקחים שונה מהתרשמות שירות המבחן, והם סמכותיים מספיק; הגם שמדובר ברצף אירועים, לכאורה, שאינו ברף נמוך של אלימות, עדיין, לאור העדר העבר הפלילי, החלופה יכולה לסכון, והשופט אינו שותף לרמת הסיכון שקבע שירות המבחן בתסקיר; לעניין שימוש בסמים, יש פתרון בדמות צו פיקוח שירות מבחן ומתן בדיקות שתן אחת לשבוע.

10. ב"כ המדינה, עו"ד לירון טוביה, הצביעה על הסכנה הרבה הנשקפת לבת הזוג. היא סבורה שיש לדבוק בהמלצת שירות המבחן, ולעניין זה הביאה אסמכתאות רבות.

11. ב"כ המשיב, עו"ד עבד דראושה, ביקש מבית משפט זה שלא להתערב בשיקול דעתו של בית משפט השלום. לדבריו, אין הצדקה להפוך בערעור החלטה כזו.

12. במהלך הדיון היום, נמסר נתון חדש, והוא כי המשיב פתח בהליכי גירושין נגד אשתו, וכנראה, שהצדדים יתגרשו בתוך מספר שבועות.

13. ההתלבטות בתיק זה אינה קלה: מצד אחד, יש לכבד את החלטת הערכאה הדיונית; ומצד שני, אין להתעלם מההמלצה של שירות המבחן, שהיא המלצה מקצועית.

14. מעבר לכל אלה, יש שיקול משפטי, שב"כ המשיב מתעלם ממנו. הוא מציג את העמדה הבסיסית הגלומה בסעיף 21(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, לפיו יש עדיפות לחלופת מעצר על פני מעצר. אולם, הוא מתעלם מחזקת המסוכנות הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק הנ"ל, שבו נאמר, במפורש, כי עבירת אלימות בבן משפחה יוצרת חזקה, לפיה מתקיימת העילה האמורה בס"ק (ב), דהיינו: **"קיים יסוד סביר לחשש כי הנאשם יסכן בטחונו של אדם..."**.

15. אני ער לכך, כי בסוף ההוראה המורה על החזקה האמורה נקבע **"אלא אם כן הוכיח הנאשם אחרת"**. אולם, גם הסנגור המלומד לא טוען, שהמשיב הוכיח אחרת.

16. נהפוך הוא. כמי שקרא תסקירים לא מעטים, נתקלתי רק במספר מתי מעט של מקרים שבהם נקבע רמת סיכון גבוהה מאד.

17. מכלול הנסיבות, לפחות במצב הקיים, תומך בעמדת המדינה, והכף מכריעה לעבר הגנה על המתלוננת, שאין חולק כי לא פשעה ולא חטאה, וכי המשיב, לכאורה, ניצל את הפרש השנים ביניהם, ופגע בה פיזית, כמתואר לעיל, וגם איים עליה.

18. אומנם מדובר בהחלטה למעצר עד תום ההליכים, אך היא אינה ללא גבול.

19. להערכת, המידע החדש שהוסיף הסנגור, בדבר הכוונה להתגרש, יכולה לשנות את המצב. בתסקיר שירות המבחן מוזכר הדבר, כחלק מהשיקולים שהם גורמים מפחיתי סיכון, אך שם מוצג הדבר במסגרת **"הצהרות מילוליות בשלב זה הקשורות לרצונו לסיים את הקשר הזוגי ולהתנתק מהמתלוננת"**.

20. אני סבור, כי אם אכן יתגרשו הצדדים, יהווה הדבר שינוי נסיבות משמעותי, ועל כן, יהיה רשאי הסנגור המלומד להגיש בקשה לעיון חוזר, עקב שינוי נסיבות.

21. סוף דבר: הערר מתקבל, והמשיב יישאר במעצר עד תום ההליכים, כאשר "קרן האור" שיש למשיב היא פנייה לבית משפט קמא לעיון מחדש, לאחר הגירושין בין הצדדים, שלטעמי יש בהם גם הפחתת הסיכון, שכן האיומים האובססיביים כונו לעבר אשתו, וממילא, הם אינם חלים על גרושתו.

ניתנה והודעה היום כ"ב אייר תשע"ח, 07/05/2018 במעמד הנוכחים.